

Giacomo L e o p a r d i /1798 - 1837/:

Tak zhnusilo sis pravdu
o krutém údělu a nízkém stupni,
kam příroda nás staví! Proto záda
zbaběle ukázalos světlu, které
nám pravdu odkrývá! A bídným zběhem
je ti, kdo s pravdou kráčí,
a bohem, kdo má pro smích -
jak bloud či lstivec - sebe nebo jiné,
když do hvězd chválí to, že člověk hyne!

Západ posuzuje ženevskou konferenci o bezpečnosti.

Výměna lidí a myšlenek byl jeden z hlavních bodů porad francouzského ministra zahraničních věcí Souvagnarda v Moskvě jak hlásí pařížský dopisovatel Hlasu Americký.

Informační zdroje uvádějí, že ministr Souvagnard dal Sovětům jasně na vědomí, že konference mezi Východem a Západem nemůže být zakončena aniž by Sověty učinili v této věci nějaké ústupky a to z prostého důvodu, že se musí ukázat, že se zmíněná zásada nakonec postupně uplatní. Uvedené francouzské prameny dále uvedly, že se postoj Sovětského svazu v základě nezmění či-li, že sovětský ministr zahr. věcí Gromyko nebyl příliš potěšen tím, že Francie na tuto věc tak naléhala. Ministr Souvagnard pokračující informace nepřišel se žednými francouzskými návrhy ve volné výměně lidí a myšlenek jež by podle názoru Francie zahrnovala také rozšiřování a překlad knih, širší předvádění západních filmů ve vých. Evropě. Francie podporuje požadavek 9 členů EHS, aby byl umožněn zcela volný pohyb lidí, prodej západního tisku ve východní Evropě, televizní diskuse mezi příslušníky Západu a Východu. Mluvčí Elysejského paláce oznámil že president Giscard d'Estaing souhlasí s přístupem západoněmeckého kancléře Schmidta k tomuto problému. To byly informace Jana Djouva z Paříže.

Styky a výměnu myšlenek považují také za velmi důležitou členové Atlantického sounručenství v Bruselu a máme o tom zprávu bruselského zpravodaje Hlasu Ameriky Michela Randerse:

Když byla konference o bezpečnosti a spolupráci loni zahájena představitelé Atlantického sounručenství předpokládali, že otázka volného pohybu lidí a myšlenek bude největším problémem celé agendy. Proto tito činitelé jsou dosavadním průběhem konference zklamáni, avšak do velké míry njeou překvapeni tím, že jednání nezaznamenalo téměř žádný pokrok v odstraňování překážek jež stále ještě oddělují národy v Evropě. Po dobu letní přestávky západní spojenci budou podrobně skoumat to co se na konferenci stalo nebo mělo stát a co se nestalo. Tento úkol budou provádět zástupci všech států v sídle organizace v Bruselu. Zároveň budou probíhat politické konsultace států EHS jež až dosud koordinovaly postup v mnoha otázkách, o nichž se jedná na konferenci o bezpečnosti a spolupráci. Diplomaté Atlantického společenství a EHS že na další konferenci si musí připravit minimální seznam ústupků na něž by měl Sovětský svaz přistoupit ve styku lidí a nichž by Západ trval, aby konference o bezpečnosti skončila alespoň s částečným úspěchem.

Referat o americkém hodnocení ženevské konference připravil dopisovatel z diplomatických kruhů Ameriky William Spreyt.

Ve Státním departementu se všeobecně věří, že konference učinila podstatný pokrok. Snad pokud jde o bod pořadu čís. 3, který se týká humanitních záležitostí a volnějšího toku informací bude zapotřebí postoupit poněkud dále. Avšak jestliže je tu dobrá vůle, sdělil americký mluvčí, dohoda bude možná jakmile konference po srpnové přestávce zahájí znovu své jednání. Doufá se a počítá se s tím, že závěrečná fáze konference v Helsinkách pravděpodobně letos v zimě skončí s úspěchem a to podle názoru státního departementu bude přispěvkem k míru a stabilitě v Evropě. Státy jež dříve stály v nepřátelské konfrontaci ve zvýšené míře sledují cestu vyjednávání a usmíření.

Č í ň a n é z n o u n a p a d a j í S o v ě t y .

Čínský tisk opět podnikl zvyčajný útok na sovětské popřední činitele, když je obvinil z povzbuzování pravoslavných náboženských praktik v Sovětském svazu. Autorem této úvahy je Janis Sapiec z BBC.

Během nekonečných polemik Moskvy s Pekínem obě dvě strany otloukaly oponentovi o hlavu množstvím různých argumentů. Ideologické omyly, supervelmocenská aspirace, územní požadavky, potlačení národnostních menšin, pronásledování politických odpůrců to jsou témy jež se ve těchto hádkách nejčastěji vyskytují.

Na druhé straně náboženství je v těchto sporech zřídkaovou tématou, neboť obě dva komunističtí partneři nejsou známi svou sympatií k této věci. Čínský deník nenapadl Kraml za to, že pronásleduje věřící, ale za to že údajně používá náboženství k ovládnutí sovětského lidu což se může zdát ještě bizarnější. Lidový deník píše pod titulkem "Náboženská mánie" že pravoslavné ~~xx~~ Velikonoční svátky se v tomto roce v Moskvě odbavovaly v 54 kostelích, které byly nabitě lidmi a to prý i policajty a vojáky. Podle odhadu pekingských novin se jen v samotné Moskvě půl milionu lidí modlilo, ofěrovalo Ježíškovi velikonoční koláčky, zpívalo nábožné písně na jeho chválu a křížovalo se. V článku se dále píše, že v celém Sovětském svazu se na Velikonočních svátcích zúčastnilo 50 milionů lidí a to teprve znamená, že pětina sovětského obyvatelstva podlehl náboženské mánii. Lidový deník též přináší zprávy o tom, že v Sovětském svazu podporují církevní svatky mladých párů, že křtění dětí se stává skoro všeobecné a že dokonce příslušníci Rudé armády se zapojují do náboženské činnosti.

Jak je známo postoj sovětské vlády k náboženství je mnohotvárný. V Sovětském svazu se klade důraz na ateismus. Tisk věnuje mnoho místa protináboženské propagandě, kostoly se stále zavírají, výřečnější věřící a kněží jsou zavírání a uvězněni. Mladých lidí odrážejí od účasti na bohoslužbách, straníci riskují vyloučením za účast na náboženských obřadech. Současně politické ohledy vyžadují, aby se v zahraničí vyvolával cekem jiný dojem. Tu se klade důraz na náboženskou svobodu v Sovětském svazu a sovětské církevníky často nabádají, aby ubezpečovali spoluvěřící v nekomunistických státech, že každý sovětský občan může úplně svobodně praktikovat svoji víru. Západní tiskové agentury nedávno provedli interview s třech popředních hodnostářů pravoslavné církve. Ruští církevní hodnostáři vyhlásili, že církev v Sovětském svazu je živá a rozzrůstá se a že na bohoslužby pravidelně chodí 30-50 milionů lidí z celkového počtu 250 milionů obyvatel.

Je jasné, že údaje citované v pekingském tisku ~~xxxx~~ nejsou příliš chybné tvrzení ruských církevních hodnostářů jež podporuje sovětská tlače, která si stěžuje, že po celém Sovětském svazu se rozzrůstají náboženské obřady a že dokonce se na nich zúčastňují i členové strany. Sovětské úřady očividně váhají s nátlakem na církev z obavy, že v cizině by vyvolaly nepříjemnou ozvěnu zvláště v těch státech, kde je náboženská tradice pevně zakotvená. Sovětští věřící však pravděpodobně využívají nynější stav k upevnování svého postavení.

Pekingský lidový deník vysvětluje rozmach náboženského přesvědčení v Sovětském svazu jinak, deník poukazuje na to, že původcem náboženské mánie je Kraml, který prý horečkovitě povzbuzoval vzrůst náboženských sil a vytvořil ústavy na výučbu poznání Boha. Lidový deník dále píše, že Kraml chce použít náboženství na to, aby zbavil obyvatelstvo revoluční vůle a tím udržel svůj reakční režim.

Když bereme do úvahy obrzovské úsilí vyvinuté v Sovětském svazu na protináboženskou propagandu, toto obvinění vypadá trochu nespravedlivě. Další závěr čínského lidového deníku je pravděpodobně více k věci. Účast mas na náboženské činnosti prý dokazuje že sovětský lid není spokojený s každodenní realitou. A že kremelský komunismus není nadřazený Bohu. Dalo by se též říci, že to ukazuje na schopnost křesťanstva přispůsobit se měnícímu se světu.

K d o s t o j í z a ř e c k o u j u n t o u ?

Sotva se dá věřit, že vojenský převrat na Kypru se stal nečekanou inspirací řecké vlády. Řecko se nachází v choulostivé situaci a ve velké izolaci takže by si sotva dovolilo tak velký úder bez předcházejícího zabezpečení svého chrbátka. Několko presidentem byl nadále Makarios, který žádal sovětský vliv na Kypru byl pro řeckou vládu a západní nadvládu nad středoziemním mořem stejně nebezpečný. Zanedlouho bude možno počít i protesty Sovětů, kteří jsou nahněvaní, že Egypte musí ztratit další oblast svého vlivu ve středoziemním prostoru. Ztráta Kypru je pro Sověty účtem za stroskotání moskevské konference na nejvyšší úrovni zápletu kterého žádá nyní Nixon a Kissinger v hotovosti. Deutsche Welle.